

gerne. Vil man forebygge Ulykkestilsælde i usigtbart Veir, saa har man ikke Andet end at give Bekommende Signal. For Diebliffet gives Signal fra Tretroner, rigtignot kun ved en Gonggong, men det vil meget snart blive givet ved et Laagehorn. Intet vilde altsaa være lettere end at give et lignende Signal for Enden af Stændæmningerne. Skibene ville da med langt større Sikkerhed i usigtbart Veir veiledet ved 2 Laagehorn, kunne finde Veir til Indrethavnen, end naar der ikke findes noget Laagehorn for Enden af Dæmningen. Men hvis man endelig lægger saa megen Vægt paa, at Dæmningen kun maa føres til de 18 Fods Vanddybde, skal jeg heller ikke gjøre saa megen Modstand derimod, dog kun under den Forudsætning, at man da bevilger Penge til de Miner, som det bliver nødvendigt at udlægge flere af, for at de kunne erstatte Dæmningens ydre Del. Dette bliver imidlertid et Spørgsmaal, som min Kollega, den ærede Marineminister maa tage sig af, thi Søminerne ligge jo nu under Marineministeriet. Hvad den sydlige Dæmning angaar, saa er der intetsteds Noget, der har udtalt sig imod den. Der foreligger Erklæringer fra samtlige deri interesserede Autoriteter, at denne Stændæmning ikke er til Gene. Vil man heller ikke bevilge Penge til denne Dæmning, maa man bevilge en større Sum til Miner for at erstatte Dæmningen; thi hele Minespærringen vilde jo blive meningsløs, naar man lod Fløiene være aabne. Altsaa, Følgen af Udeløbelsen af en Del af den nordre og hele den søndre Dæmning bliver nødvendigvis en forøget Anskaffelse af Søminer. Den sydlige Dæmning bliver forresten ikke saa overmaade dyr. Jeg haaber derfor, at man vil komme til at foreslaa bevilget Penge til den sydlige Dæmning og andre Penge til at gjøre den nordlige Dæmning færdig indtil en Vanddybde af 18 Fod, samt at man da tillige bevilger Penge til desto flere Søminer. — Jeg kommer nu til Hovedpunktet, Anskaffelsen af svært Skjts. Af det forlangte svære Skjts er det jo navnlig de 14" s Kanoner, der ere af største Bigtighed. Allerede i Formiddags har der været talt saa meget om disse Kanoner, at jeg haaber, at Interessen ikke vil være svækket, men tværtimod vil stige for disse Kanoner ved den fortsatte Omtale af dem. Jeg maa da først og fremmest udtale min Tak til de Herrer Ordførere, der med saa megen Varme have anbefalet disse Kanoner. Jeg maa ogsaa rette en Tak til det ærede Medlem (Holtstein-Ledeborg), som med saa megen Energi har angrebet disse Kanoner; thi han har derved givet mig Leilighed til at udtale mig mere udførlig, end jeg ellers maaske vilde have kunnet faae Anledning til. Jeg haaber, at det skal lykkes mig at overbevise ham og dem, der følge ham, om, at Anskaffelsen af disse Kanoner i enhver Henseende er fornuftig, ønskelig, ja endog økonomisk rigtig. Jeg haaber da, naar det lykkes mig at vise, at hvad der er anført mod

disse Kanoner beror paa en Misforstaaelse af de Oplysninger, som ere blevne meddelte Udvalget, at det ærede Medlem vil staa ved, hvad han har udtalt her i Salen, og at Mindretallet, der følger ham, ligeledes vil staa ved, hvad det har udtalt i Betænkningen. Der er nemlig sagt, at naar den Betragtning virkelig var holdbar, at disse Kanoner kunde forhindre et virksomt Bombardement, da skulde ogsaa de være meget tilbøjelige til at vise mere Eftergivenhed, end det nu er dem muligt. Det er altsaa ikke umuligt, at de ville vise Eftergivenhed, de tale endog om at ville vise endnu mere Eftergivenhed, naar deres Grunde vises at være uholdbare. Det gjælder da først og fremmest om at gjøre Rede for, hvad man forstaaer ved et virksomt Bombardement. Jeg har allerede ved 1ste Behandling haft Leilighed til at sige, at et virksomt Bombardement er et saadant, der tvinger os til at falde tilføie. Det ærede Medlem har i Formiddags omtalt Paris's Bombardement og søgt at drage Paralleler mellem dette og et eventuelt Bombardement af Rjøbenhavn. Paris's Bombardement var jo imidlertid ikke noget virksomt Bombardement. Pariserne brød sig ikke meget om dette Bombardement, og det var ingenlunde det, der tvang dem til at falde tilføie, men det var Hungersnøden. Det ærede Medlem omtalte tillige, at Paris endog var bleven bombarderet med Kanoner af meget mindre Kaliber og paa meget betydelige Afstande. Det er ganske sikkert, men det var ogsaa et Bombardement derefter. Til et virksomt Bombardement hører, at man kan koncentrere sine Stud paa bestemte Steder, saaledes at der opstaar større Udsvaader med en saadan Hæftighed, at det er umuligt at slukke dem. Beboerne kunne vel forlade de Punkter, imod hvilke Bombardementet koncentrerer, men Udsvaaden maa slukkes, for at den ikke skal gribe om sig. Altsaa, Bombardementet bliver først virksomt, naar det er umuligt at slukke Udebranden. — Jeg har naturligvis aldeles ikke haft Grund til at betvivle det ærede Medlems ubegrænsede Mod, og dog forbauses jeg over det betydelige Mod, han viser ved med No at omtale det som ganske rimeligt, at vi skulde komme til at føre Krig med alle Europas Flaader paa een Gang; jeg tror, at, naar vi kunne holde et Par af Stormagterne, som tillige ere Sømagter, Stangen, maa vi være mere end fornøiede, og jeg tror, at, selv naar vi kunne holde en enkelt Stormagt Stangen, maa vi ikke forlange Mere; thi kommer flere af dem imod os paa een Gang, da kunne vi vel ogsaa gjøre Regning paa, at vi have andre paa vor Side. Hvad kan nemlig give Anledning til et Bombardement af Rjøbenhavn, saaledes at flere Stormagter skulde forene sig derom? Det er naturligvis kun det store Spørgsmaal, som er af almindelig europæisk Interesse, dette nemlig, hvem der skal have Røglerne til